

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๓๒/๒๕๕๙

ศาลปกครองขอนแก่น

ศาลจังหวัดมหาสารคาม

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ มค ๑๘๔๙ โดยอ้างว่าออกทับที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่าที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองเป็นที่ดินของผู้มีชื่อ ซึ่งบริจาคให้ราชการและประชาชนชุดเป็นสะพานสาธารณประโยชน์ของหมู่บ้าน ต่อมา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอออกโฉนดที่ดิน แต่ผู้ใหญ่บ้านซึ่งรับมอบอำนาจจากนายอำเภอ ยางสีสุราชัดค้านการรังวัดอ้างว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นฟ้องผู้ใหญ่บ้านและนายอำเภอต่อศาลจังหวัดมหาสารคาม ขอให้ศาลมีคำสั่งแสดงสิทธิครอบครองของผู้ฟ้องคดี ต่อมาศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ ๙๗๙๖/๒๕๕๖ ว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่สาธารณประโยชน์ การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงได้ปฏิบัติโดยชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย ไม่มีเหตุต้องเพิกถอน ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่าแม้คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เลขที่ มค ๑๘๔๙ เนื่องจากออกทับที่ดินที่โจทก์ครอบครอง ซึ่งเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่ก็อ้างเหตุแห่งการเพิกถอนว่าหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง มค ๑๘๔๙ ออกทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยมีได้กล่าวอ้างเหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายประการอื่น จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงดังกล่าวเป็นที่ดินของตน จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม